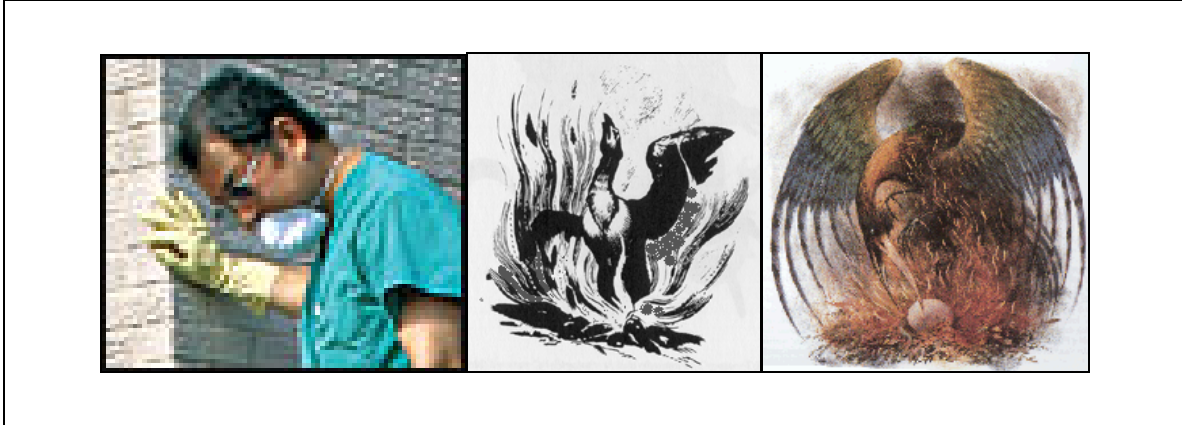

“Mong Manh – The Fragility of Life”¹

Phạm Xuân Thái

Sự tàn phá của trận bão Katrina và Rita đã làm cả nước Mỹ bàng hoàng và xúc động. Hàng trăm ngàn người đã lâm vào cảnh màn trời chiếu đất, gia đình ly tán, cơ nghiệp tan tành. Trong số nạn nhân của cơn bão Katrina và Rita có khoảng 20,000 người Mỹ gốc Việt, và gia đình của Nhà Văn, Nhà Thơ, Họa Sĩ, Bác Sĩ Mùi Quý Bông nằm trong số người này.

Tôi biết đến gia đình anh Mùi Quý Bông qua bài viết “**Rebirth of the Phoenix**” của Ylan Q. Mui đăng trên tờ Washington Post (Sunday, November 20, 2005). Cô Ylan Mui là con gái của anh chị Mùi Quý Bông, hiện cô đang là biên tập viên cho nhật báo Washington Post.

Trước khi đọc bài báo của Ylan Mui, chúng tôi đã đóng góp trong phần hạn nhỏ bé của mình cho American Red Cross, và cũng đã góp phần giúp đỡ một số gia đình Việt Nam tản cư về vùng Hoa Thịnh Đốn, ngõ hầu xoa dịu phần nào những đau khổ của những nạn nhân của Katrina và Rita.

Đọc bài “**Rebirth of the Phoenix**” tôi càng cảm nhận nhiều hơn về những mất mát do cơn bão Katrina và Rita gây ra.

Anh Nguyễn Đức Nam, một người rất năng động trong sinh hoạt văn nghệ trong vùng Hoa Thịnh Đốn, cho biết anh Mùi Quý

Bông đã mất mát rất nhiều, nhưng điều đau khổ nhất có lẽ là tủ sách và những tài liệu của anh. Nguyễn Đức Nam đã phát động “Tủ Sách Mùi Quý Bông” và kêu gọi sự đóng góp của tất cả Văn Nghệ Sĩ cho tủ sách này. Sau đó Nguyễn Đức Nam cũng có ý định tổ chức buổi văn nghệ chủ đề “Mong Manh – The Fragility of Life” (tên một bài thơ đã được phổ nhạc của Mùi Quý Bông,) nhân dịp anh chị Mùi Quý Bông về vùng Hoa Thịnh Đốn (HTĐ).

Vùng HTĐ trong tiết tháng Tư, mưa Xuân tầm tã cả tuần làm ban tổ chức “lên ruột”, vì sợ thời tiết sẽ làm giảm số người tham dự buổi họp mặt đón tiếp anh chị Mùi Quý Bông.

Chiều Chủ Nhật 23/4/2006, trời bỗng trở nên nắng ấm và số người tham dự tại nhà Nguyễn Đức Nam đã lên đến hơn 80 người. Hầu hết tất cả những văn nghệ sĩ trong vùng đều đã có mặt gồm nhạc sĩ Nguyễn Túc, nhà văn/nhà báo/nhà thơ Hà Bình Trung, nữ sĩ Vi Khuê, thi sĩ Vương Đức Lệ, thi sĩ Hoàng Song Liêm, thi sĩ Lê thị Ý, nhà văn Lê thị Nhi, Hồng Thủy, Nguyễn thị Ngọc Hạnh, Nguyễn thị Ngọc Dung, Nguyễn thị Ngọc Dung (Sensor), Nguyễn thị Thanh-Bình, Thu-Thủy, Ca Sĩ Thái Phụng, Bach Mai, Kiều Nga,

Hiếu Tâm, Hiếu Thuận; nhạc sĩ Phạm Tuấn, Đoàn Bằng; anh chị Đàm Xuân Linh, Hoàng Cung Fa, Phan Anh Dũng, Vũ An Thanh, Đinh Hùng Cường, Tôn Thất Chiêu, Nguyễn Vũ Vượng, Nguyễn Dương, Phan Hiệp; anh Đặng Văn Hiền, Nguyễn Quốc Khải, Bùi Thanh Tiên, Nguyễn Việt Kim, Lưu Thế Kỳ, vợ chồng Nguyễn Đức Nam và vợ chồng Phạm Xuân Thái. Đặc biệt, có cả sự hiện diện của đài phát thanh Việt Nam Hải Ngoại, đài truyền hình VATV, và nhiều người nữa mà tôi không nhớ hết.

Mặc dù buổi họp mặt văn nghệ được thông báo quá gấp rút, nhưng đã được sự hưởng ứng nồng nhiệt của ca sĩ Anh Dũng từ California đến, và của hầu hết những nhạc sĩ, ca sĩ “cây nhà lá vườn”. Những quyển sách, tập thơ đã được trao tặng tận tay anh chị Mùi Quý Bông; những bản tình ca và thơ phổ nhạc của Mùi Quý Bông, và một số văn nghệ sĩ khác đã được trình bày bằng tất cả con tim và tấm lòng; những cái xiết tay ân tình; những ánh mắt ngậm ngùi chia sẻ; những bài thơ chan chứa tình người.

Chị Mùi Quý Bông gương mặt có vẻ mệt mỏi, ánh mắt buồn, lo âu, chịu đựng. Anh Mùi Quý Bông vẫn giữ được lòng quả cảm, tính tự tin, và phong thái của một nhà trí thức, một người nghệ sĩ đích thực. Anh đã cảm ơn ban tổ chức, người tham dự, và cảm động phát biểu:

“Quý bạn đã cho tôi một buổi chiều thật ý nghĩa. Cuộc đời quả thật quá mong manh, chỉ vài giờ ngắn ngủi tất cả có thể tan thành mây khói, gió bụi, nhưng tình văn nghệ quý bạn dành cho tôi sẽ không bao giờ mong manh mà luôn luôn vững chãi. Với những ân tình này tôi có thể thiết lập lại tủ sách nhỏ bé của tôi, và với sự trợ giúp của quý bạn, cái tủ sách ấy sẽ đầy đủ, và quý giá hơn bội phần. Đó là một nguồn an ủi vô cùng to lớn cho chúng tôi. Nỗi đau tình thân đã được xoa dịu bởi ân tình của quý bạn. Chúng tôi vô cùng cảm tạ.”

Nghe những lời trần tình và những bài thơ nhạc của Mùi Quý Bông, tôi nhìn qua Ylan Mùi và chợt nhớ về bài viết “Rebirth of the Phoenix” – Sự Hồi Sinh của chim Phượng Hoàng. Trong bài viết này, Ylan Mùi kể rằng sau những tổn thất mất mát, bố cô đã trấn an gia đình và chính bản thân ông rằng: “có thể điều tốt lành sẽ xảy ra sau những điều bất hạnh, như chim Phượng Hoàng chẳng hạn!”.

Theo truyện thần thoại Hy Lạp, chim Phượng Hoàng sống ở gần một cái giếng tại Arabia. Hàng ngày, Helios, thần Mặt Trời, thường tới Arabia để nghe Phượng Hoàng hát. Phượng Hoàng có một giọng hát rất hay và truyền cảm; Phượng Hoàng cũng là loại chim bất tử. Sau mỗi 500 cho tới 1000 năm sinh sống, Phượng Hoàng đâm đầu vào lửa để tự đốt mình; khi lửa tắt, trong đám tro tàn, một chim Phượng Hoàng khác đẹp hơn, trẻ và

khỏe hơn, được sinh ra; và cứ thế Phượng
Hoàng sống muôn đời bất tử.

Nhìn phong cách Mùi Quý Bông, đọc văn
và thơ anh, nghe lời anh trần tình với kiến
thức sâu rộng, tôi tin tưởng hoàn toàn rằng:
ngày Hồi Sinh của chim Phượng Hoàng rồi sẽ
đến!

Phạm Xuân Thái

---

¹ Mong Manh – The Fragility of Life – Thơ Mùi
Quý Bông